

Et silmal oleks hea vaadata

Seitse aastaku esimene kevad tuli ootamatult vara, tuues endaga kaasa kohustuse korrastada see, mis ise ei muutu ilusaks. Kõikjal on käsil kevadine suurpuhastus, et muuta nägusamaks meie ühiskondlikult kasutatavad kohad — pargid, ühiskondlike hoonete, samuti kodude ümbrused jm.

Kevadine suurpuhastus toimub ka Sagadi 7-kl. koolis ja «Punalipu» kolhoosis. Sagadi park on ümbruskonnas üks kaunimaid. Kuid selleks, et muuta seda veelgi ilusamaks, on vaja teha palju. Trepid, mis viivad parki, on katkised. Otse treppide kõrval asuvad mustusekast ja teisel pool mahalangenud puud. Kas ei saaks neid siit ära koristada ja trepid parandada? Teiseks on pargis kaugemale viivad teed korrastamata. Umber tiigi kiigele viiv jalgrada tuleks tingimata puhastada, samuti pargimetsa minev tee. Need olid varem alati korras, kuid nüüd on nad millegipärast unustatud. Ei

tohi leppida sellega, et osa parki, kus kasvavad põlised kuused, tammed, jalakad ja pärnad, on muudetud karjamaaks. Väga palju on siin mahalangenud puud, eriti kõlakoja ja tantsupõranda lähedal. Need tuleks tingimata kõrvaldada.

Ka «Punalipu» ühismajandis võiks rohkem ära teha. Kolhoosi keskuses, just kontori akna all, on sisselangenud ait. Hoolitsevat kätt ootab ka aed, mis asub aitade ja nn. kellatorni vahel. Peasissekäiguks koolimajja, kaupluse ja kolhoosi kontorisse on vana, mõisaegne kellatorn, mis on ka kokkuvarisemise ohus. Kas kolhoosi juhatus ei leia siin vahendeid selle korrastamiseks, valgendamiseks ja katuse parandamiseks?

Kõlgi nende korrastustööde initsiaatoreiks võiksid olla kolhoosi kommunistlikud noored ja noored ning üheskoos kooliõpilastega muuta oma kodukoht kauniks.

A. SAARNIIT